

ФОРМУВАННЯ ТА КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ АКТУАЛЬНИХ ЗНАНЬ НА МАГІСТЕРСЬКОМУ РІВНІ ОСВІТИ

Актуальні знання — своєрідні стратегічні активи сучасного фахівця, які внаслідок формування специфічних компетенцій дозволяють особистості набувати конкурентних переваг на ринку праці. Знання як категорія можуть бути визначені як розуміння, усвідомлення, знайомство з чим-небудь, що набувається шляхом дослідження, спостереження, а також у вигляді отриманого з часом досвіду. Це інтерпретація індивідуумом інформації, яка ґрунтується на особистісному досвіді, навичках та здатностях. У такому розумінні для актуальних знань мають бути притаманні усі ознаки стратегічності, а саме: 1) такі знання важко зімітувати та неможливо замінити; 2) вони є рідкими (за логікою «знаю—що», «знаю—як», «знаю—чому»); 3) вони є цінними.

Досвід роботи в ЦМП дозволяє робити висновок, що чинна модель викладання дисциплін базового рівню загальної економічної підготовки, зокрема дисципліни «Мікроекономіка», переважно зорієнтована на односторонню передачу інформації з боку викладача до магістранта, який, у свою чергу, не завжди мотивований до активного її сприйняття та не усвідомлює її цінності для подальшої професійної діяльності. Непрямим підтвердженням цього є суттєві розбіжності узагальнених результатів оцінки роботи студентів, які вивчали дисципліну «Мікроекономіка» з та без застосування формату дистанційного навчання (рис. 1).

У контексті формування актуальних знань сучасних фахівців особливого значення набувають, на нашу думку, такі питання: 1) адаптація навчальних програм дисциплін до потреб магістрантів з урахуванням їх рівня підготовленості до сприйняття навчального матеріалу та досвіду практичної роботи за фахом; 2) відповідна організація навчального процесу, що включає вибір форм донесення інформації до слухачів, способів засвоєння цієї інформації через активні методи групової роботи, тренінгові технології тощо; 3) запровадження адекватних форм та методів організації самостійної роботи магістрантів з метою перетворення інформації у знання з акцентом на їх актуалізації.

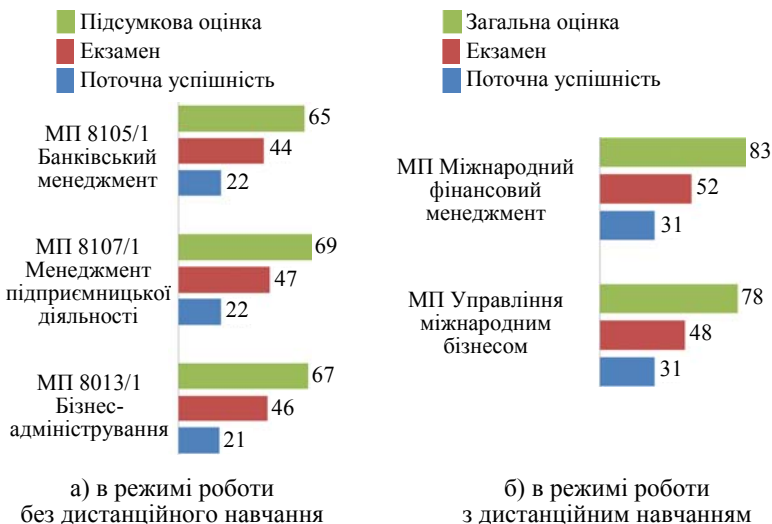

Рис. 1. Порівняльна характеристика якості знань за показником середньої бальної оцінки

У контексті контролю знань магістрантів вважаємо за необхідне акцентувати увагу на двох основних моментах: 1) виявлення якості знань, набутих під час вивчення окремих дисциплін, під якою ми розуміємо перш за все усвідомленість (внаслідок панівної в КНЕУ письмової форми контрольних заходів найчастіше контролю підлягають знання неусвідомлені); 2) визначення системності набутих знань через встановлення взаємозв'язків з іншими навчальними дисциплінами, що сприятиме формуванню у магістрантів цілісного бачення та міждисциплінарного усвідомлення змісту економічної освіти, якої вони набувають.

Для досягнення поставлених завдань в межах формування актуальних знань у випускників ЦМП та подальшого удосконалення контрольних процедур та заходів пропонуємо:

- щорічно переглядати зміст навчальних програм окремих дисциплін на предмет їхнього поновлення та чіткого виокремлення таких їх змістових частин, які: а) урахуватимуть тенденції розвитку економіки країни; б) є актуальними для певної магістерської програми; в) є затребувані слухачами (для чого потрібно виявляти потреби у таких знаннях);
- для реалізації останнього доцільно формувати академічні групи слухачів ЦМП з урахуванням їх базової освіти (технічного або гуманітарного профілю), досвіду роботи за економічним фахом;

- змістити акценти у процедурах контролю з оцінки формальних знань на виявлення неформальних знань, що можливо лише внаслідок створення можливостей для «живого» спілкування викладача зі студентами (наприклад, у формі колоквиумів);

- активізувати, а можливо трансформувати систему дистанційного навчання у бік підвищення ефективності її використання для спілкування студента-магістранта з викладачем у режимі індивідуально-консультативної роботи (для чого слід змінити систему організації та мотивації роботи викладача, можливо запровадити модель «викладач-асистент» для поточної роботи зі студентами в межах системи дистанційного навчання).

*А. М. Гриненко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра управління персоналом та економіки праці*

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Масштабні зміни і очікування викликані подіями «Помаранчевої революції» в кінці 2004 — на початку 2005 років, а також кризи в Уряді України на починаючи з осені 2005 з невеликими перервами в 2006, 2007 і на початку 2008 років обумовили необхідність посилення фахових знань при реалізації соціальної політики управлінськими кадрами державної служби. Політична амбітність при невисокій, а то і відсутній фаховості чиновників різного рангу, що управляють державою і привела до того, що рішення соціально-політичного характеру приймалися і приймаються без виваженого аналізу і прогнозу, а нерідко і спонтанно при виступах перед електоратом. Недопущення, чи унеможливлення помилок, які дорого коштують державі і її народу, обумовлюють з об'єктивною необхідністю посилити увагу до і теоретичних і прикладних знань соціально-гуманітарного плану при підготовці та перепідготовці управлінських кадрів державної служби.

Тому актуальності набуває проблема визначення напрямів формування морального імперативу в свідомості керівних кадрів державної служби, одним із яких має бути засвоєння комплексу знань з соціальної і гуманітарної політики.

Як відомо, центрами підготовки та перепідготовки таких кадрів виступають Національна Академія державної служби при